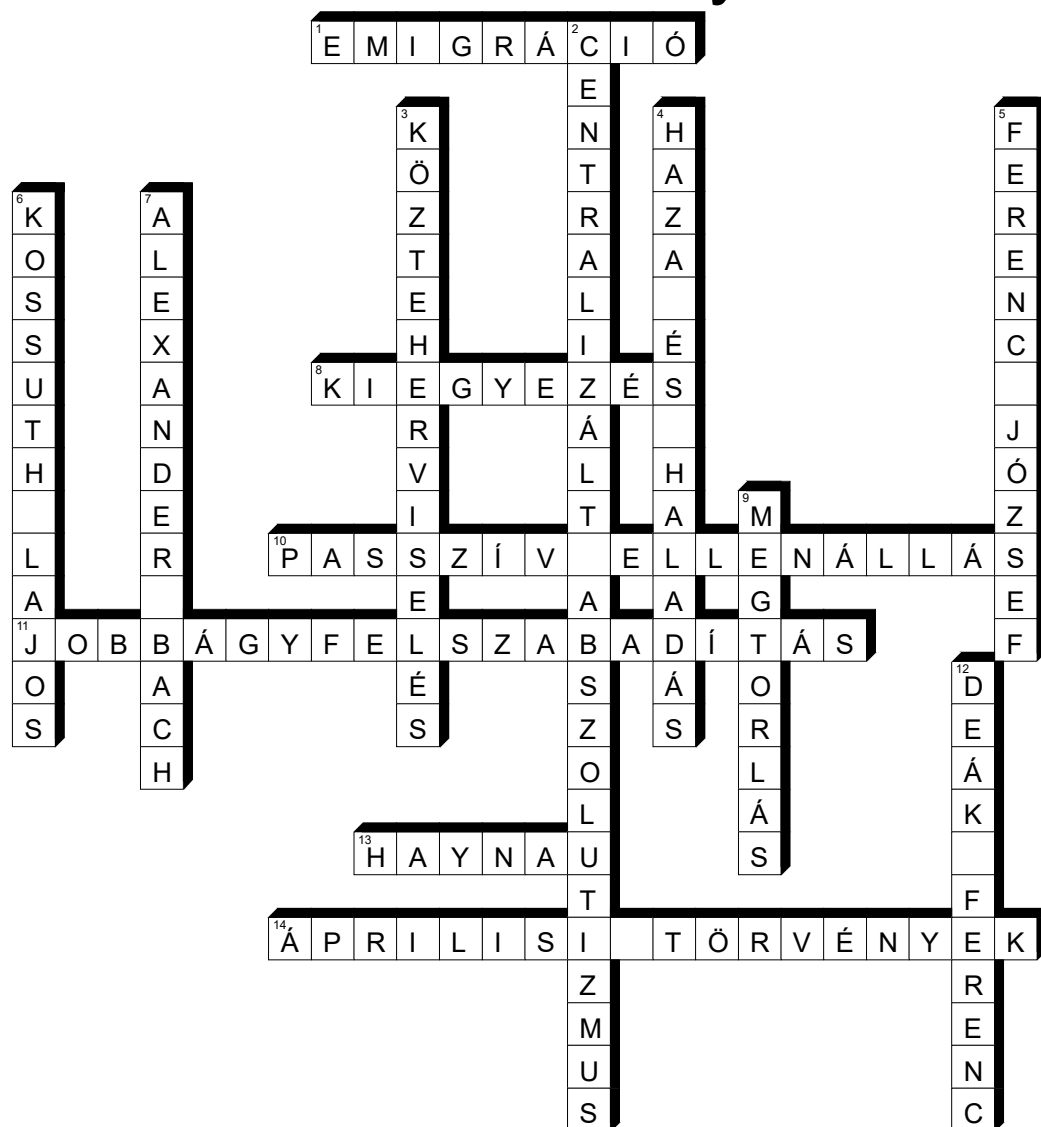

Az elnyomástól a megegyezésig

1. A szabadságharc bukása után külföldre menekült politikusok csoportja, akik a függetlenség ügyét képviselték.
2. Ferenc József önkényuralmi rendszere, ahol a hatalom Bécsben összpontosul, alkotmányosság nélkül.
3. A jövedelem és vagyon alapján történő, minden társadalmi réteget érintő adózás elve.
4. A reformkor fő eszméje, a nemzeti önrendelkezés és a gazdasági-társadalmi felemelkedés programja.
5. Osztrák császár (1848-tól), a centralizált abszolutizmus és a Bach-rendszer uralkodója.
6. Az emigráció vezetője, a függetlenség és az újabb szabadságharc szorgalmazója.
7. Belügyminiszter, a szabadságharcot követő önkényuralmi rendszer (Bach-rendszer) névadója és kiépítője.
8. A Habsburg Birodalom és Magyarország közötti kompromisszum (1867), amely létrehozta az Osztrák-Magyar Monarchiát.
9. A szabadságharcot követő katonai és jogi elnyomás.
10. A Deák Ferenc által képviselt politikai magatartás: a magyar társadalom nem működik együtt a bécsi kormánnyal.
11. Az 1848-ban eltörölt jobbágyság jogi végrehajtása, amelyet a Bach-rendszer nem vont vissza.
12. A hazai passzív ellenállás vezéralakja, a kiegyezés későbbi előkészítője.
13. A szabadságharc utáni véres megtorlás vezetője.
14. Az 1848-as törvények, amelyek megteremtették a magyar független, felelős kormány és a népképviselői országgyűlés jogi alapját (perszonálunió).